

Welkomstwoorden

Hartelijk welkom b ste Oase-vrienden! We hebben jullie vandaag hierheen uitgenodigd om met elkaar te vieren dat Oase, het tijdschrift, 10 jaar bestaat. Steeds aan het begin van een nieuw seizoen is het ons nu 40 keer gelukt Oase toe te sturen aan een nog steeds groeiend aantal abonnees.

Dat dat lukte is in hoge mate aan jullie te danken. In totaal hebben zo'n 130 mensen  n of meer bijdragen geleverd. Jullie behoren allemaal tot de top 40. Toevallig bleken het precies veertig mensen te zijn (plus Willy en ik) die meer dan eenmaal een artikel, een recensie of een gedicht hebben geschreven.

Wij vinden het echt heel bijzonder, gezien de heersende tijdgeest, dat dit altijd en volslagen vanzelfsprekend zonder financiële vergoeding gebeurde. Heel regelmatig horen we van mensen dat ze gr ag iets willen schrijven voor Oase. Soms zeiden mensen ons zelfs dat ze het als een eer beschouwen. Dit maakt ons regelmatig een beetje verlegen, maar wij zijn uiteraard vooral heel blij met dergelijke reacties, omdat ze voor ons gevoel laten zien dat we met Oase kennelijk bereikt hebben wat ons voor ogen stond: namelijk ruimte bieden aan de uitwisseling van kennis en ervaring tussen mensen die zichzelf beschouwen als "vrienden van natuurrijke tuinen, parken en plantsoenen", jarenlang expliciet op de voorkant van Oase genoemd als doelgroep van ons tijdschrift.

10 jaar geleden schreven we in het eerste redactioneel: "Een nieuw tijdschrift bedoeld voor iedereen, die zich betrokken voelt bij natuurrijke tuinen. Tuinen, waarin mensen werkend, spelend en genietend in aanraking kunnen komen met de natuur. Openbare heem-, natuur- en ecologische tuinen, natuurtuinen rondom scholen of bezoekerscentra, bij ziekenhuizen en inrichtingen, rondom fabrieken... weerspiegelen de caleidoscoop van tuinvormen en -ideeën, die sinds de opening van Thijsse's Hof in Bloemendaal in 1925 in Nederland en daarbuiten zijn ontstaan. Ondertussen zijn er meer dan honderd van dergelijke tuinen en parken in ons land; er valt dus heel veel kennis en ervaring uit te wisselen. En dat zeker niet alleen op tuintechnisch, floristisch en faunistisch gebied. Natuur- en milieueducatie en -voorlichting, publiciteit, onderlinge samenwerking en recreatieve aspecten van het werk beschouwen wij als belangrijke thema's.... Nu hopen wij, dat deze Oase geen 'fata morgana' zal blijken."

In grote lijnen kunnen we deze doelstellingen nog steeds ondertekenen en Oase bleek dus geen fata morgana. Het spectrum is nog iets breder, maar ook dieper geworden. Niet in laatste instantie natuurlijk door de groei van 80 naar meer dan 1000 Oase-vrienden.

Bij binnenkomst hebben we jullie een mapje overhandigd met de artikelen en andere bijdragen van jullie hand. We hopen dat het voor jullie leuk is zelf nog eens te zien waar je allemaal over geschreven hebt. Wij vonden het in elk geval heel boeiend al jullie artikelen weer eens onder ogen te krijgen.

Jullie weten dat wij ieder nummer van Oase beginnen met een redactioneel waarin we het niet na kunnen laten de artikelen van dat betreffende nummer de revue te laten passeren. We bieden jullie steeds en graag de ruimte, maar zitten dan zelf als gevolg daarvan aan het eind, vlak voor Oase naar de drukker gaat zo vol met indrukken, ideeën en dankbaarheidsgevoelens, dat zo'n redactioneel nodig is om dit alles een beetje van ons af te schrijven; weer een beetje leeg te worden om weer ruimte te hebben voor nieuwe activiteiten.

Zo is het nu na tien jaar Oase op een iets grotere schaal ook: we hebben heel veel herlezen. Zo veel dat we er weer helemaal vol mee zitten. Vol ideeën en vol dankbaarheid. Het liefst zouden we jullie allemaal persoonlijk bedanken. We merkten bij het voorbereiden van deze middag dat we daar met gemak de hele middag aan zouden kunnen wijden. We delen met jullie, dat realiseren we ons maar al te goed, veel meer dan het feit dat jullie artikelen voor Oase geschreven hebben; Oase is eigenlijk in onze ogen alleen de papieren spiegel van een echte werkelijkheid van natuurrijke tuinen en kleurrijke mensen. Jullie vertegenwoordigen voor ons allerlei belangrijke aspecten van ons leven dat de afgelopen tien jaar voornamelijk in het teken van Oase heeft gestaan.

Omdat ik heel blij ben dat jullie gezond en wel hier aanwezig konden zijn voel ik nu toch de sterke behoefte jullie met name te noemen en welkom te heten.

Presente, zeggen ze in Latijns Amerika na iedere naam die genoemd wordt en ze noemen dan ook de namen van mensen die er door ziekte of dood niet lijfelijk bij kunnen zijn, maar voor het gevoel van de aanwezigen toch op de een of andere manier aanwezig zijn. Ik vind dat wel een mooi idee. Daarom zijn ook presente: Elisabeth Noorduyn, geveld door griep, Wim Niemantsverdriet, voelt zich nog te beroerd na een kaakoperatie afgelopen woensdag en onze grote Oase-vriend Ben J. Veld. Wie kent en waardeert hem niet vanwege zijn interviews. Wij waarderen dat in elk geval hogelijk en hadden het idee dat het leuk zou zijn hem nu eens bij deze gelegenheid te interviewen. Maar zoals een aantal van jullie wel weten ligt Ben al heel lang in het ziekenhuis. Na een zware operatie in de nieuwjaarsnacht ligt hij nog steeds op de intensive care. We hoorden gisteren van Marion, zijn vrouw, dat zijn toestand momenteel stabiel is en er

voorzichtig weer enige hoop mag worden gekoesterd dat hij zich weer herstelt. We hopen natuurlijk van harte dat hij er bij een volgende gelegenheid weer bij kan zijn. maar voor nu: Ben J. Veld, en ook Elisabeth en Wim: presente!

We zeiden het al, we hebben deze feestelijke bijeenkomst georganiseerd om weer ruimte te krijgen voor nieuwe activiteiten. Die ruimte hebben we bijvoorbeeld ook nodig om een oude wens van ons in vervulling te laten gaan en dat is een betere afstemming van inhoud en vorm. We vinden dat jullie teksten een interessantere vormgeving en vooral een betere druk kwaliteit, vooral van de foto's, verdienen. Jan Noordman, die vandaag ook hier aanwezig is wil ons daarbij helpen.

Wat kunnen jullie vandaag verwachten?

We hopen jullie een plezier te doen met een serie dia's van allerlei gebeurtenissen die we in het kader van stichting Oase met elkaar beleefd hebben.

We willen jullie ook mee laten genieten van de muziek die er op vele avonden voor gezorgd heeft dat we ons echt goed konden ontspannen. Portugese muziek, die we soms ook in statu nascendi horen, omdat onze burens van beide kanten in deze groep, Quatro vento, meespelen.

Rob Leopold heeft speciaal voor deze gelegenheid een gedicht geschreven - kranskarwij genaamd - waar we hem graag de tijd voor geven. Onze ervaring - en waarschijnlijk ook die van velen van jullie, is dat het luisteren naar verhalen en gedichten van Rob, zeker ook door zijn manier van vertellen en voordragen, ons in staat stelt een levendig beeld voor ogen te krijgen, van de tijd en ruimte waarin we met elkaar van dit leven iets bijzonders en moois kunnen maken.

We zijn er ook heel verheugd over dat Victor Westhoff ons een aantal van zijn eigen gedichten wil voordragen, die allen gaan over plantenfamilies. Het is leuk om in de winter te dromen over de planten waar we in de zomer weer zo van zullen genieten.

Ik wens ons tenslotte allemaal een inspirerende middag toe en ik wil Victor Westhoff hierbij uitnodigen zijn gedichten voor te dragen.